

Nova kolumna hrvatske književnice Vedrane Rudan ovoga puta je nemilosrdna prema onima koji vladaju, kritikujući ih za uslove u kojima živi narod bivše Jugoslavije. Hrvatsku vlast opisuje kao poslušnu i ogrezlu u kriminalu, a život običnog čoveka kroz život u nemaštini, sve vreme upoređujući vlast, život i narod sa onim iz Titovog vremena, iz vremena predsednika za koga bi najradije svi voleli da nije ni postojao i zbog koga žele da jedan od trgova u Zagrebu ne nosi više njegovo ime.

Zagreb riješio da raskrsti s Titom definitivno: Mijenja ime čuvenog Trga

“Ovo se opet uznemirilo. Trg maršala Tita u Zagrebu preimenovat će se, pa će se zvati... Aleluja! Hvala bogu dragome! Mnogi od nas sjećaju se Tita. Oni koji se nisu rodili u Njegovo vrijeme pojma nemaju tko je Tito, a zašto bi i razmišljali o Titu kad su im neke druge teme mnogo bitnije. Kako pobjeći iz ovog sranja sigurno je najvažnija. Dobro se snalaze, odlaze u hordama, napuštaju brod koji tone. Ipak, ima nešto čudno vezano za ovo. Brod tone, ljudi odlaze, a štakori ostaju.?!

Kako se živjelo u Titovoj Jugoslaviji? Nije bilo demokracije, danas je ima. Nije se smjelo govoriti da je Tito zločinac, danas se smije. Nije se moglo dobiti otkaz, danas se ne može dobiti posao. Ljudi, obični ljudi, odlazili su na liječenje u inozemstvo, država je plaćala. Danas ih u ruševinama koje se zovu bolnice iz narkoze, ako je prežive, budi pop i objašnjava im čari carstva nebeskoga. U Titovo vrijeme djecu su liječili pedijatri, danas mora narod skupljati dobrovoljne priloge da bi se nekom djetetu spasilo život. Najpoznatiji onkološki dječji odjel u Hrvatskoj ima toaletni papir u zahodima jer je to platio poznati hrvatski nogometaš.

Za vrijeme Tita radnici su imali pravo na stan. Danas pravo na vile i dvorce imaju samo razbojnici čije dugove plaća narod. U zagrebačkim vrtićima nekada se dobro jelo. Danas zagrebačko dijete ima pravo dnevno pojesti kuglicu i pol sladoleda. Za vrijeme Tita često nismo mogli jesti banane, nije ih bilo. Danas ih ima, uživamo u njima jer smo u međuvremenu postali majmuni. U Titovo vrijeme povremeno nije bilo struje. Čitavi kvartovi znali su biti u mraku subotom, a onda drugi dio grada nedjeljom. Danas svi imamo pravo na svjetlost, ako je možemo platiti. Ne možemo je platiti. Imamo pravo i na vodu, ako je možemo platiti. Ne možemo je platiti.

U Titovo vrijeme svi smo imali pravo na školovanje. Imamo i danas, ako ga možemo platiti. Ne možemo ga platiti. U Titovo vrijeme u Vijetnamu je bio rat. Ameri su ubijali nedužne ljude u zemlji miljama daleko od Amerike. Bacali su na njih otrovne bombe, ubijali su boga u njima onako kako to rade i danas. U Titovo vrijeme Jugoslaveni su bili na cesti i protestirali protiv ubijanja Vijetnamaca. Danas mi s Amerima ubijamo vijetnamce tamo gdje nam gazda kaže.

U Titovo vrijeme nismo znali što je droga. U Titovo vrijeme mogao si ulicama svoga grada opušteno šetati čak i u pola noći. Danas ne znaš kad će netko na tebe skočiti usred bijelog dana da bi od tebe oteo lovnu koju će sebi sprasiti u žilu. U Titovo vrijeme na besplatan abortus imale su pravo sve žene. Danas na besplatan abortus imaju pravo samo časne sestre. Uskoro će se ukinuti pravo na abortus, osim za časne sestre.

U Titovo vrijeme ljudi su odlazili u crkve i molili Boga jer su to htjeli. U Titovo vrijeme Isus nije

visio na zidu svake učionice. U Titovo vrijeme djeci učitelji nisu govorili da je žena nastala od rebra muškarca. U Titovo vrijeme žene su bile ljudska bića, a ne kurve. U Titovo vrijeme popovi nisu bili državni službenici. U Titovo vrijeme popovi nisu vozili džipove. U Titovo vrijeme ljudi nisu morali dizati kredit kad bi krstili dijete. U Titovo vrijeme većina popova bili su obrazovani ljudi koje su vjernici poštovali. U ovome popovi siluju djecu, pse, naplaćuju i ne izdaju račun, ne plaćaju porez, provaljuju u bolnice i od polumrtvih ljudi traže da im poklone kuću.

U Titovo vrijeme mnogi su jugoslavenski trgovci nosili Titovo ime jer je to bilo u Titovo vrijeme. U ovome se skidaju ploče sa Titovim imenom. I neka se skidaju. Ovo nije Titovo vrijeme, a ovo je mala, prljava, američka vojna baza. Ovo je leglo mafijaša. Ovo je koncentracijski logor za svakoga tko ima nešto u glavi. Ovo je rupetina u kojoj se gladni, goli, ovršeni, dužni, bolesni, neškolorani dovijaju kako do kontejnera stići dovoljno brzo da bi u njemu našli plastičnu bocu ili truli ručak.

Ovo će ostati bez ploča sa Titovim imenom. Kako ovi koji vladaju ovim ne kuže da se skidanjem ploča ne može izbrisati povijest? Kuže, ali im se je... Ovo je njihovo i samo njihovo igralište. Tko odbija plesati kako oni hoće neka crkne ili neka ode”.

